

מת (חיפה) 339-10-25 - מדינת ישראל נ' שרון אבשלומוב

מ"ת (חיפה) 339-10-25 - מדינת ישראל נ' שרון אבשלומוב מחוזי חיפה

מ"ת (חיפה) 339-10-25

מדינת ישראל

נגד

שרון אבשלומוב

באמצעות ב"כ עו"ד אולג פרגין (סנגוריה ציבורית)

בית המשפט המחוזי בחיפה

[19.11.2025]

בפני כבוד השופט ד"ר זאיד פלאח

החלטה

בקשת מעצר עד תום ההליכים לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות

אכיפה מעצרים), התשנ"ו 1996

1. בפניי בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, זאת לאחר שהוגש נגדו כתב אישום, המייחס לו ביצוע

העבירות הבאות:

יצוא, יבוא מסחר והספקה של סם מסוכן - עבירה על סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש),

תשל"ג 1973.

ניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית - עבירה על סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח

חדש) תשל"ג-1973 + סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז 1977.

החזקת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה על סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג

1973.

כתב האישום

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, במועד אינו יודע למאשימה, עובר לתאריך 4.9.25, החליט הנאשם לייבא מגרמניה לישראל סם מסוכן מסוג KETAMINE, לאחר שתיאם זאת מול אחר או אחרים שזהותם אינה ידועה. בתאריך 31.8.25 הזמין הנאשם כרטיסי טיסה לאותו היום מחברת הנסיעות "איסתא", עברו ועבור אשתו ובתו, והם אכן טסו לקולון, גרמניה, דרך מינכן. בין הימים 31.8.25-3.9.25 קיבל הנאשם לידיו מהאחר או מהאחרים סם מסוכן מסוג KETAMINE במשקל כולל של 20 קילוגרמים נטו (להלן: "הסם"), והנאשם הסליק את הסם, שהיה מחולק לארבע אריזות, בתוך מזוודה בצבע ירוק כהה (להלן: המזוודה). בתאריך 3.9.25 הגיעו הנאשם ובני משפחתו לשדה תעופה לצורך טיסה מגרמניה לישראל בשעה 20:25, עם חברת התעופה "אוסטריין איירליינס", והנאשם מסר את המזוודה, שבתוכה הסם, לנציג חברת התעופה לצורך העלאתה למטוס אשר טס לוינה-אוסטריה, ומשם המשיך לישראל. הנציג הדביק על המזוודה תג זיהוי עם פרטיו של הנאשם, והנאשם ומשפחתו טסו לישראל דרך וינה-אוסטריה ונחתו בישראל ביום 4.9.25 בשעה 03:35 לערך.

3. המזוודה הייתה על המטוס עם בני המשפחה בטיסתם מגרמניה לוינה, אולם התעכבה בשדה התעופה בוינה, ולא הועלתה על המטוס בו טסו בני המשפחה מוינה לישראל. בתאריך 4.9.25, מספר שעות לאחר נחיתתו בישראל, הגיע הנאשם לנמל התעופה בן גוריון בישראל, דיווח לחברת "לאופר", המספקת שירותי קרקע לחברת התעופה, כי המזוודה אבדה, ומסר את פרטיו וכתובתו לצורך תיאום איסוף המזוודה לאחר שזו תגיע לישראל (להלן: "הדיווח"). בתאריך 5.9.25, עובר לשעה 02:45, נחתה המזוודה בנמל התעופה בן גוריון בישראל והועברה לרשויות המכס, אשר זיהו את הסם מוסלק במזוודה. בהמשך, הועברה המזוודה שבתוכה הסם לידי משטרת ישראל. בתאריך 5.9.25 בשעה 09:25 שוטר ממשטרת ישראל, יצר קשר עם הנאשם ממנוי חסוי, עדכן אותו כי המזוודה הגיעה לישראל וכי באפשרותו לאסוף אותה באותו היום עד השעה 15:00 או להמתין לשליחתה אליו באמצעות שליח. הנאשם ביקש כי המזוודה תישלח אליו. משטרת ישראל הוציאה את מרבית הסם מהמזוודה, כך שנותר במזוודה סם מסוכן מסוג KETAMINE במשקל של 2 קילוגרמים, והכניסה למזוודה חומר "דמה" נוסף לצורך השוואת משקל המזוודה, באופן שנחזה כאילו המזוודה הגיעה לישראל מבלי שנעשה שינוי בתכולתה. בתאריך 8.9.25, שוטרת ממשטרת ישראל, אשר התייצגה כנציגת שירות הלקוחות של חברת התעופה, יצרה קשר עם הנאשם, על מנת לתאם מועד לאיסוף המזוודה המבוימת, והנאשם ביקש לשלוח אותה עברו באמצעות שליח לכתובת רחוב התפוז 4 בפרדס חנה. 4. בתאריך 9.9.25, בשעות 15:23 ו- 15:29 יצר השוטר קשר עם הנאשם, והתייצג כשליח, וזאת לצורך תיאום מסירת המזוודה המבוימת לידי הנאשם, והנאשם ביקש כי יפגשו בכתובת רחוב התפוז 4 בפרדס חנה, ואכן השוטר הגיע בשעה 15:30 למקום המפגש שתואם עם הנאשם, פגש את הנאשם, שקיבל לידיו את המזוודה המבוימת, והלך איתה לכיוון כתובתו ברחוב האשכולית 25, פרדס חנה, כשהוא מחזיק ב- 2 ק"ג סם שהושאר במזוודה, וכעבור מספר דקות נעצר.

תמצית טיעוני ב"כ המבקשת

5. ב"כ המבקשת הפנתה לדוחות פעולה מטעם רשויות המכס שנמל התעופה בו גוריון, לשיקוף שנעשה למזוודה, לגילוי הסם במשקל 20 קילוגרמים, שהיה מחולק לארבע אריזות; עוד הפנתה לחוו"ד מעבדת הסמים, ממנה עולה שהחומר שנתפס במזוודה הוא סם מסוכן מסוג KETAMINE במשקל כולל של 20 קילוגרמים נטו. עוד הפנתה לדיווח המשיב לחברת התעופה אודות אובדן המזוודה, לתמונות המזוודה, לדו"ח הפעולה של רס"ר אלכס פיטץ, שהתייצג כשליח ותיאם עם המשיב את קבלת המזוודה, וקבלת המזוודה על ידו. עוד הפנתה לכך, שבסמוך למעצרו הוקלט המשיב כשהוא אומר לאשתו "לא משנה, זה יעבור, אני אשב שנתיים שלוש כוסאומי". בנוסף הפנתה לכך, שגרסת המשיב בחקירתו הראשונה הייתה הכחשת קשר למזוודה, תוך שטען שהמזוודה לא שייכת לו, וכאשר נשאל על הסמים שנמצאו במזוודה, שמר על זכות השתיקה. בחקירתו השנייה שינה גרסתו, טען שאכן המזוודה היא שלו, וחשב שהיא מכילה תכשיטים וייבא אותה כדי להקטין את חובותיו. בחקירתו השלישית מיום 17.9.25 חזר בו מגרסתו הקודמת והכחיש קשר למזוודה.
6. בנוגע לעילת המעצר, נטען כי קמה עילת מעצר סטטוטורית וזאת בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. בנוסף, נטען כי מסוכנותו של המשיב נלמדת הן מהכמות והן מסוג הסמים שייבא ונתפסו, וגם מעברו הפלילי, הכולל 2 הרשעות קודמות: הרשעה מיום 28.9.22 בגין עבירות של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, וכן ייצוא, ייבוא מסחר והספקה של סמים מסוכנים, בגינה הוטל עליו מאסר למשך 8 חודשים וכן מאסר מותנה של 4 חודשים למשך 3 שנים. ההרשעה הקודמת היא מיום 2.3.22 בגין עבירת איומים.
- תמצית טיעוני ב"כ המשיב
7. הן בטיעוני בעל פה, והן בטיעוניו בכתב, התייחס הסנגור לכך, שהפרשה החלה כאשר המשיב בעצמו דווח על אובדן המזוודה שלו, ניגש לנציגי הרשויות ודיווח על אובדן מזוודה אפורה ועגלת תינוק. ב"כ המשיב טען כי המשיב ידע או יכול היה לדעת שכל מזוודה אשר מגיעה באיחור ולא יחד עם הנוסע עוברת בדיקת מכס, והשוטר ביקש ממנו לקחת את המזוודה לאחר הגעתה. ב"כ המשיב טען כי הדעת נותנת שאם בן אדם נסע במיוחד להביא סמים שעולים הרבה כסף, הוא ירוץ ויקח את המזוודה, אם כבר דיווח עליה, אך כאן המשיב אמר "תביאו לי אותה ביום א'".
8. לדברי הסנגור, המזוודה שהגיעה היא בצבע ירוק ולא אפור, כפי שמרשו דיווח, והוסיף שהדבר היחיד הקושר לכאורה את מרשו למזוודה היא מדבקה הנושאת את שמה של בתו התינוקת של המשיב.
9. הסנגור הפנה לעדות גל ברנשטיין, שמסרה "המזוודה התעכבה פחות מ 24 שעות, היא הגיעה מאוד מהר לארץ מיד בטיסה אחרי. אבל לא ניתן להצביע איפה במדויק שהתה המזוודה בשדה התעופה בווינה" (עדות מס' 5, עמ' 2 ש' 25). לדברי הסנגור, לא ברור היכן הוחזקה המזוודה, לא ברור מי הדביק או החליף את המדבקה, לא ניתן לשלול כי המדבקה הוחלפה בשגגה או אף בזדון על ידי אדם כלשהו, אין כל ראיה כי המזוודה לא נפתחה ותוכנה לא הוחלף בשלב כזה או אחר בחו"ל, מאחר ומדובר בטיסת "קונקשן". עוד נטען, שלא הוצגה כל ראיה אחרת הקושרת את המשיב למזוודה או לסמים שבה - לא נמצאו ט"א או ממצאי דנ"א, לא נמצא במזוודה כל חפץ שמזוודה עם המשיב או משפחתו, לא הוצגה שום עדות שקושרת את המשיב לבעלות במזוודה או להפקדתה בדלפק בקלן או בווינה. לדבריו, רעייתו של המשיב אשר נחקרה איננה מזהה את המזוודה ולא ראתה את המשיב מפקיד את המזוודה. ולא הוצגה שום עדות נוספת בהקשר זה.
10. ב"כ המשיב טען עוד, כי העובדה שהמשיב קיבל לרשותו את המזוודה מהשוטר אלכס שהתחזה לשליח, איננה מוכיחה בצורה חד משמעית את הקשר בין המשיב למזוודה, שכן מדובר במזוודה יחידה אשר נמסרת למשיב, ו"השליח" לא שאל את המשיב אם זו המזוודה שלו. הסנגור טען עוד, שהמזוודה נפתחה בחו"ל, ודיבר רק על נסיונה בפתיחת מזוודות והחיווי על כך שלא התקבל.
11. ב"כ המשיב טען כי אין כל משמעות ראייתית לאמירת המשיב סמוך לאחר מעצרו, כאשר הוא מנסה להרגיע את רעייתו ומוסר "לא נורא, זה יעבור, אני אשב שנתיים שלוש...". לדבריו מרשו היה בהלם, והוא הרגיע את אשתו, ואין בכך ראשית הודיה.

12. בנוגע לגרסאותיו השונות בפני חוקריו, נטען ע"י ב"כ המשיב שמרשו אכן מסר תחילה כי הוא קיבל ממזודה כלשהי בחו"ל, וסבר שיש בה תכשיטים, אך בהמשך הסביר המשיב, שגרסתו זו נמסרה לאחר שראה את רעייתו אזוקה, ועשה ניסיון נואש לחלצה מהחשדות ומהמעצר.
13. ב"כ המשיב טען, שסתירות בגרסתו של נאשם יכולות לחזק את ה"יש" ולא יכולות לחזק את ה"אין" שבראיות התביעה, ובסוף טיעוניו ביקש לשחרר את מרשו בתנאים שיבטיחו התייצבות להמשך משפטו, ולחילופין, לקבוע חולשה ראייתית שיש בה כדי להצדיק, לכל היותר, שחרורו של המשיב בתנאים מגבילים.
- דין והכרעה
14. חומר הראיות כולל ראיות רבות, שעיבודן יחד יכול להוביל להרשעת המשיב בביצוע העבירות המיוחסות לו.
15. דו"ח הפעולה מטעם מוטי זיתוני מרשות המכס, מיום 5.9.25 שעה 3:45 מעלה, כי אחת הכבודות עוררה את חשדו על פי תמונת השיקוף, על כן פתח את המזודה ושם התגלו 4 חבילות ארוזות באריזות ואקום בצבע לבן.
16. דו"ח הפעולה מטעם רס"מ נעמה מליחי מיום 5.9.25 מעלה, כי ביום 5.9.25 בשעה 4:00 היא פתחה את המזודה, ותיארה אותה כמזודה קשיחה בצבע ירוק כהה, ועליה תג נוסע שפרטיו "שרון אבשלומוב", טיסה וינה OS857 עם ויזת משלוחים שרס"מ אדם שמעון מסר לה, בו מופיעים פרטי הנוסע "שרון אבשלומוב", תעודת הזהות שלו, כתובת התפוז 0, ומספרי טלפון: 000-00000 ו-000-00000. במזודה הבחינה בדופן אחת בשתי פלטות קשיחות בצבע לבן עטופות בניילון כפול עם ואקום, יחד עם מגבת. עוד תיארה, שלאחר מכן היא פתחה את הדופן השנייה של המזודה, וגם שם הבחינה בשתי פלטות עטופות בניילון כפול עם ואקום, יחד עם כרית שינה ומגבת. העדה ביצעה פתיחה של כל אחת מהפלטות על מנת לדגום אותן, ומהדגימה עלתה אינדיקציה לחומר החשוד כסם מסוג קוקאין ומסוג קריסטל - אמנם אין ודאות לגבי סוג הסם, אך יש אינדיקציה כי מדובר בחומר החשוד כסם. העדה שקלה את ארבעת הפלטות ונמצא כי מדובר במשקל של 20.480 ק"ג ברוטו.
- עצם ציון שמה של בתו הקטינה של המשיב, על המזודה, יכול להראות לכאורה, רצון להרחיק תשומת לב ממזודה השייכת לקטינה, ובכך להימנע מבדיקתה ומגילוי תכולתה. בנוסף - אופן הסלקת האריזות והסתרתן מעיד על מודעות המסליק לתכולתן, ורצונו להימנע מגילוי התכולה.
17. חוות דעת מעבדת סמים מיום 17.9.25, ממנה עולה כי החומר אשר נתפס במזודה הוא סם מסוכן מסוג KETAMINE במשקל כולל של 20 קילוגרמים נטו.

18. המשיב דיווח לחברת התעופה אודות אובדן המזוודה, ומהודעותיה של גל ברנשטיין, עובדת בחברת התעופה "לאופר", עולה, כי המשיב דיווח ביום 4.9.25 בשעה 10:14 בבוקר, מספר שעות לאחר נחיתתו, על אובדן המזוודה, לנציג בדלפק אבדות ומציאות, והדיווח הוזן במערכת, והמשיב מסר את פרטיו: שמו, כתובתו ושני מספרי טלפון.
19. המתנה של מספר שעות, לאחר הנחיתה, ועד להודעה על אובדן המזוודה, מעלה חשד, שמא המשיב חשש תחילה מגילוי מזוודה עם סמים עם שם בתו, ולאחר שעות החליט בכל זאת לדווח על האובדן. אילו היה מדובר באיבוד תמים של מזוודה, היה מדווח על כך מיד לאחר נחיתתו ואי קבלת המזוודה על המסוע.
20. התמונות של המזוודה מעלות, שהודבק עליה תג זיהוי עם השם "AVSHALOMOV/SH", ומספר טיסה OS085705, אשר הודבק ע"י נציג חברת התעופה בגרמניה.
21. דו"ח הפעולה מטעם רס"ר אלכס פייטץ מיום 09.09.25 מעלה, שהוא התייצג כשליח ותיאם עם המשיב את קבלת המזוודה. בהמשך, מתואר שהמשיב קיבל לידי את המזוודה בכתובת התפוז 4, כפי שמסר לחברת התעופה, וכי "מסרתי את המזוודה לשרון והוא עזב את המקום ולא לכיוון התפוז אלא לכיוון הכתובת הרשומה באשכולית".
22. חומר הראיות כולל מזכר תמלול הקלטה המתעד את קבלת המזוודה מ"השליח" ביום 9.9.25 - לפי התמלול, ביום 9.9.25 הגיע השוטר אלכס לרחוב התפוז 4, כדי למסור למשיב את המזוודה, ובשעה 15:30 הוא פתח את תא המטען, הוציא את המזוודה ומסר אותה למשיב. השוטר ביקש מהמשיב תעודת זהות, והמשיב השיב "אין עליי, ליאן, עשו על הבת שלי לא יודע למה".
23. המשיב קיבל את המזוודה, מבלי לטעון שהיא לא שלו, שמדובר בטעות, שהצבע שלה לא נכון, או כל טיעון אחר. הוא גם החל בתנועה לכיוון אחר מרחוב התפוז, ויש בכך כדי לחזק את הראיות נגדו, שהוא מודע לתוכן המזוודה, וכי המזוודה שייכת לו. טיעון הסנגור לפיו היה על "השליח" לוודא עם המשיב את זיהוי המזוודה איננו יכול לעמוד לו, ואילו המשיב סבר שהמזוודה היא לא שלו, לא היה דורש אותה לאחר שלא הגיעה לארץ, לא היה מתאם הבאתה, ולא היה לוקח אותה מ"השליח" ומתרחק ממנו, ועוד לכיוון אחר מאשר רחוב התפוז.
24. חומר הראיות כולל דו"ח פעולה מטעם השוטר יובל ארבל וכן סרטון מיום 9.9.25, המתעד את רגע קבלת המזוודה ע"י המשיב מ"השליח" - השוטר יובל לקח חלק בפעילות המשלוח של המזוודה למשיב, והוא תיעד במכשיר הנייד שלו סרטון, בו ניתן לראות את המשיב לוקח את המזוודה מ"השליח" וממשיך ללכת. כפי שציינתי לעיל, בעת קבלת המזוודה המשיב לא טען בפני השוטר המתחזה שאין מדובר במזוודה השייכת לו. אלמלא המשיב הוא הבעלים של המזוודה, הוא לא היה מבקש אותה כ"מזוודה אבודה", לאחר שהגיע לארץ, ולא היה מקבל אותה מ"השליח".

25. המשיב הוקלט בסמוך למועד מעצרו, כשהוא אומר לאשתו "לא משנה, זה יעבור, אני אשב שנתיים שלוש כוסאומו" (שורה 16). דברי המשיב הנ"ל מקשרים בינו ובין תוכן המזוודה, שהרי אמר אותם עוד בטרם פתח את המזוודה ובדק מה יש בתוכה. המשיב לא טען בפני אשתו בשלב זה, בו הוא משוחח איתה, שיש טעות, וקיבל מזוודה לא שלו, אלא מדבר על התקופה בה "ישב" בבית סוהר. גם לשוטרים לא אמר המשיב, שיש טעות ושהמזוודה לא שייכת לו.
26. בחקירתו הראשונה מיום 09.09.25 הכחיש המשיב כל קשר למזוודה, טען שזו לא שייכת לו, וכאשר נשאל על הסמים שנמצאו בה - בחר לשמור את זכות השתיקה, במקום לזעוק שאין לו קשר לסמים.
27. בחקירתו השנייה מיום 09.09.25 שינה המשיב את גרסתו, והפעם הוא אישר שאכן המזוודה שייכת לו, ואולם טען שהוא חשב שהיא מכילה תכשיטים, ויבא אותה כדי להקטין את חובותיו. טיעון זה של המשיב מופרך על פניו - אין לו כל אישור לרכישת תכשיטים בחו"ל, לא אמר זאת ברגע מעצרו, וגם לא בחקירתו הראשונה, וברור שהטיעון התגבש במחשבותיו לאחר מעצרו, בניסיון לחלץ עצמו מהמצב אליו נקלע.
28. בחקירתו השלישית מיום 17.09.25 חזר בו המשיב מגרסתו השניה, ושב לגרסתו הראשונה, לפיה אין לו קשר למזוודה.
29. אמנם שלב קביעת המהימנויות נתון למותב שישב בתיק העיקרי, אך מבחינה לכאורית, מדובר במספר גרסאות סותרות, ובאמירה מפליליה של המשיב, לפיה הוא ישב שנתיים-שלוש בכלא, עוד לפני שיראה מה יש בתוך המזוודה. טיעון הסנגור, לפיו המשיב אמר את הדברים כי היה בלחץ, וכדי להרגיע את אשתו, הוא טיעון שעל פניו נראה מופרך, אך מהימנות המשיב תיבחן בתיק העיקרי.
30. סוף דבר - שוכנעתי, שחומר הראיות כולל תשתית ראייתית שיש בה פוטנציאל חזק להרשעתו בביצוע העבירות המיוחסות לו, ולא מצאתי שיש חולשה בראיות.
31. בנוגע לעילות המעצר, מסוכנותו של המשיב, שמואשם כי ייבא 20 ק"ג סמים מסוכן מחו"ל, ניסה להחזיקם, והחזיק את הסם שנותר במזוודה, עת קיבל אותה, היא מסוכנות גבוהה מאוד, וגם עברו הפלילי מחזק את עילות המעצר נגדו, מאחר וכבר הורשע בעבירות סמים, וריצה בגין מאסר בפועל. מכאן - קיימות עילות למעצרו, ועוצמתן היא גבוהה.
32. על אף הקביעה כי קיימות ראיות לכאורה בעוצמה חזקה, ועל אף הקביעה כי קיימות עילות מעצר בעוצמה חזקה, עדיין המחוקק מחייב קיום דיון בחלופת מעצר, וזאת אעשה מיד לאחר הקראת החלטה זו. ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ו, 19 נובמבר 2025, במעמד כל הצדדים.